

РЕШЕНИЕ

№ 23832

гр. София, 10.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4204** по описа за **2025** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационната жалба на Н. С. Ц., чрез адв. Х. срещу Решение №1042/19.03.2025г., постановено по НАХД № 4094/2024г. г. по описа на СРС, с което е потвърден като законосъобразен електронен фиш серия К, № 4819186, издаден от СДВР.
В касационната жалба се излагат доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение, тъй като в същото не се съдържат мотиви, сочи се липсата на обсъждане на всички възражения, направени в хода на въззивното производство, а съдържанието на същото представлява преразказ на правни норми. Моли за отмяна на оспореното решение и връщане на делото за разглеждане от друг състав на съда. Претендира разноски в размер на 400лв.
Ответникът по касация, не се явява, изразява становище по депозираната касационна жалба в писмен отговор. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.
Представителят на СГП взема становище, че жалбата е неоснователна, а решението на районният съд намира за правилно и законосъобразно.
Съдът, като обсъди направените в жалбата оплаквания, доводите на страните и извърши проверка на законосъобразността на обжалваното решение по посочените в жалбата основания, намира за установено следното:
Касационната жалба е подадена в законово установения срок, от надлежна страна за която

съдебният акт е неблагоприятен и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред СРС се е развило по жалбата на Н. С. Ц. срещу електронен фиш серия К, № 4819186, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4 във вр. с чл. 182, ал.1, т.4 от ЗДвП му е наложено административно наказание "глоба" в размер на 400,00 лв., за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП. В електронния фиш е посочено, че на 25.04.2021 г., в 12.02 ч. в [населено място], [улица] от [населено място] към [населено място], е управлявал собствения си товарен автомобил „А. Ку 7“ с рег. [рег.номер на МПС] със скорост от 83 км в час при разрешена 50км/ч, заснето с автоматизирано техническо средство Т. N:560.

При осъществения контрол за законосъобразност на оспорения електронен фиш /ЕФ/, районният съд е приел, че при реализирането на административнонаказателната отговорност на Ц. не са допуснати съществени процесуални нарушения. Електронния фиш отговаря на законовите изисквания за съдържание, като в обстоятелствената му част да вписани всички факти и обстоятелства, релевантни за установеното административно нарушение, включително и мястото на извършване на нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен. Автоматизираното техническо средство е годно, минало е съответните технически проверки, а по делото е представено и обозначаване на мястото на контрол, географските му координати. Безспорно е установено допуснатото нарушение на ЗДвП.

Решението на районния съд е правилно и законосъобразно.

Решението не страда от посоченото касационно основание.

Касационна инстанция намира за необходимо да посочи, че правилата за издаване на АУАН и НП, разписани в ЗАНН, в случаи като процесния са дерогирани от специфичните изисквания на нормата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП, която детерминира процесуалния ред за ангажиране на административнонаказателна отговорност и формалните изисквания към санкционния акт в зависимост от това дали нарушението е констатирано от техническо средство без човешка намеса или с техническо средство, но непосредствено използвано и управлявано от съответно лице. При установяване на нарушението от съответното техническо средство, електронният фиш се издава в отсъствието и на нарушителя и на контролен орган. Самият фиш представлява типизиран документ (електронно изявление за знание, което има удостоверителен характер), възпроизвеждащ установени неприсъствено факти (без възприемането им от човешки сетивен орган, а чрез технически способ от годно за това средство), като в случаите на чл. 189, ал.4 от ЗДвП акт за установяване на нарушение не се издава и тази фаза на производството не съществува.

При извършената проверка настоящата инстанция установи, че процедурата по санкциониране на водач по реда на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е приложима в разглеждания случай. Тази процедурата по ангажиране на административнонаказателна отговорност е различна от описаната в ЗАНН относно установяването на административните нарушения и ангажирането отговорността на нарушителя. Началото на производството по издаване на електронен фиш се поставя със заснемане на извършеното нарушение посредством техническо средство, което заменя фазата на съставяне на АУАН по см. на чл. 40 и сл. от ЗАНН. Специалният начин на установяване на административното нарушение е в съответствие разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП, съгласно която при изпълнение на функциите си определените от министъра на вътрешните работи служби, имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, т.е. законово регламентирано е правото на ползване от страна на контролните органи на съответните

технически средства при установяването на деяния от вида на процесното. В този смисъл е и нормата на чл. 189, ал. 15 от ЗДвП, изрично установяваща като годни веществени доказателства в административнонаказателното производство снимките, видеозаписите и разпечатките, изготвени с технически средства или системи от посочения вид. Ето защо, когато нарушението е установено с такива технически средства или системи, е възможно то да бъде доказано и само с данните от тях, обективирани на хартиен носител /под форма на разпечатката, снимки или др./, чрез които по безспорен начин да се установят времето, мястото на нарушението, регистрираната скорост и да се индивидуализира МПС, което се движи с такава скорост. От друга страна изявлението, записано /обективирано/ върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено въз основа на постъпилите и обработени данни за нарушението от автоматизирани технически средства, и данните за собственика на ППС, съдържащи се в административно-информационната система, съставлява регламентирания в закона електронен фиш и е своеобразен аналог на наказателното постановление. Горното важи и за изявленията, обективирани върху хартиен носител, установяващи датите на преглед на посочените по-горе данни, самоличността и длъжностното качество на лицето, извършило прегледа, и направените констатации.

При липсата на специална уредба относно сроковете за образуване, съответно за приключване на процедурата по ангажиране отговорността на нарушителя и предвид разпоредбата на чл. 1 от ЗАНН, приложим в производствата по чл. 189, ал. 4 и сл. от ЗДвП, е чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, съгласно който образуването административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта. Доколкото самото заснемане има функцията на АУАН, а електронният фиш на НП, то в общия случай срокът по чл. 34 от ЗАНН за провеждане и приключване на производството в административната му фаза /със съставяне на електронен фиш/, започва да тече от датата на заснемането с техническото средство. С оглед спецификата на производството, само в случай, че е подписана декларацията по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП и се променят данните за авторството на извършеното нарушение, може да се приеме, че посоченият срок започва да тече от получаване на декларацията, когато е открит нарушителят. В случай, че не е подписана декларация, какъвто е процесният, важи чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, че собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение, установено със заснемането, от която дата на заснемането следва да се отчита срока за съставяне на фиша по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН.

Съдържанието на електронния фиш е нормативно определено в специалния закон /чл. 189, ал.4, изр. второ от ЗДвП/ и изключва субсидиарното прилагане на чл. 42, респ. чл. 57 от ЗАНН. Съгласно легалната дефиниция на §6, т.63 от ДР на ЗДвП, електронният фиш представлява електронно изявление, което като такова има безспорно авторство, поради което не е необходимо посочването на конкретното лице, издало този фиш. Тъй като с чл. 188, ал.1, изр. второ от ЗДвП е установена и оборимата презумпция, че автомобилът се управлява от неговия собственик, тежестта за доказването на друг нарушител се носи от собственика на МПС, в едно производство по чл. 189, ал.5 от ЗДвП, което не предхожда издаването на първоначалния фиш и каквото производство в случая не иницирано от ответника по касация. Предвид изложеното по-горе относно доказателствената стойност на данните от техническото средство, не е налице неустановеност на нарушението. При установена изправност на техническото средство, няма основание да се приеме, че някои от отразените в него параметри, са неверни. В този смисъл възраженията относно съдържанието на електронния фиш- дата на издаване, вид техническо средство, от кого е извършено заснемането са неотносими към настоящето производство. За дата на издаването му се приема датата 25.04.2021г., а всички останали спорни според касатора обстоятелства се съдържат в материалите по административната преписка. Както се каза по-горе

съдържанието на електронния фиш е нормативно определено и не може да се разисква в настоящето производство. По изложените съображения решението на СРС не страда от липса на мотиви.

По същество извършеното от касатаро нарушение е безспорно доказано и съдържа от обективна и субективна страна признаците на административно нарушение, изразяващо се в нарушаване на установената в чл. 21, ал.1 от ЗДвП забрана скоростта на ППС да превишава установените в посочената норма стойности. В случая става въпрос за движение в населено място със скорост от 86км/ч, при установено ограничение в пътния участък в скоростта от 50 км/ч. Тъй като производителят на системата дава толеранс от 3% на засечени скорости около 100 км/ч, то контролният орган е определил, че превишението е от 33 км/час, над важащото за този участък ограничение. В този смисъл извършеното от Ц. деяние осъществява фактическият състав на посочената в електронния фиш законова норма на чл. 182, ал.1, т.4 от ЗДвП и е основание за реализирането на административно-наказателната отговорност, установена в същата разпоредба. Извършена е правилна квалификация на деянието и е наложено съответното за извършеното нарушение наказание, в предвидения от закона абсолютен размер. В този смисъл като е потвърдил издаденият електронен фиш, районният съд е приложил правилно материалния закон. С оглед гореизложените съображения съдът намира, че обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

На ответника се дължат разноски съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 и, ал. 3 от ЗАНН. На основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във връзка чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът счита че следва да определи минимално възнаграждение от 80 лева за участието на юрисконсулта на ответника, като тези разноски следва да бъдат възложени на касатора.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 221, ал.2, предложение първо от АПК съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от №1042/19.03.2025г., постановено по НАХД № 4094/2024г. г. по описа на СРС, с което е потвърден като законосъобразен електронен фиш серия К, № 4819186, издаден от СДВР

ОСЪЖДА Н. С. Ц. ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 80 /осемдесет/ лв. разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: